

Arrest

nr. 127 070 van 15 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 15 oktober 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partijen dienden op 27 oktober 2008 een asielaanvraag in bij de Belgische overheid. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) weigerde hen op 5 juni 2009 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Bij arrest nr. 30971 van 2 september 2009 bevestigde de Raad de weigeringsbeslissing van de CGVS.

Op 15 mei 2009 dienden zij een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hun medische regularisatieaanvraag werden op 22 februari 2010,

door het Bestuur, ontvankelijk verklaard en op 7 december 2012 ongegrond. Zij stelden hiertegen beroep in bij de Raad. Bij arrest met nummer 108.722 van 29 augustus 2013 vernietigde de Raad de ongegrondheidsbeslissing inzake de eerste medische regularisatieaanvraag van verzoekende partijen van 15 mei 2009.

Verzoekende partijen dienden op 12 augustus 2013 een tweede medische regularisatieaanvraag in die op 2 september 2013 onontvankelijk verklaard werd, daar het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordde aan de voorwaarden van artikel 9ter §1-4° van de Vreemdelingenwet. Zij werden diezelfde dag, onder een bijlage 13, bevolen het grondgebied te verlaten.

Bij arresten met nummer 108.723 en 108.724 van 29 augustus 2013 werden de vorderingen tot schorsing aangaande de bevelen om het grondgebied te verlaten zonder voorwerp verklaard.

Op 15 oktober 2013 werd de (eerste) medische regularisatieaanvraag van verzoekende partijen, van 15 mei 2009, wederom ongegrond verklaard, daar het aangehaalde medisch probleem niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen, aangezien de aandoening, polymalformatie met ontwikkelingsvertraging, een stabiel gegeven is waarvoor geen behandeling bestaat. Verzoekende partijen werden op 12 december 2013 in kennis gesteld van deze beslissing. Het betreft de thans bestreden beslissing.

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.05.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

R., Z. (R.R.: 075000194716)
nationaliteit: Afghanistan
geboren te Herat op 01.01.1975
adres: Hogeweg, 2 2140 ANTWERPEN

S., Z. (R.R.: 080000081292)
nationaliteit: Afghanistan
geboren te Herat op 01.01.1980
adres: Hogeweg, 2 2140 ANTWERPEN

wettelijke vertegenwoordigers van:

R., H. (R.R.: 004000002192) *geboren te Herat op 01.01.2004*
R., B. (R.R.: 008000000496) *geboren te Herat op 01.01.2008*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 22.02.2010, deel ik u mee dat dit verzoek **ongegrond** is.*

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor R. B. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 09.10.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De huidige beslissing betreft de aanvraag 9ter d.d. 15.05.2009, die betrekking heeft op de medische toestand van R., B.. Betrokkenen hebben echter na de indiening van de aanvraag medische attesten voorgelegd op naam van S., Z.; deze laatste kunnen niet in overweging genomen worden in het kader van de huidige beslissing. Het staat betrokkenen echter vrij een nieuwe aanvraag conform art. 9ter in te dienen opdat deze medische elementen op naam van S., Z. eveneens in overweging zouden genomen worden.”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers beroepen zich in hun verzoekschrift op de *“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S.. 12 september 1991) en artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet en het beginsel van behoorlijk bestuur”.*

Verzoekers verduidelijken “De enige motivering is dat de ziekte vermeld in het medisch attest niet van aard is om een bedreiging te vormen voor zijn leven en vergelijkbaar met het vorige medisch attest, waaromtrent reeds werd geoordeeld. Dit is echter compleet in tegenstrijd met het medisch attest en het aanvullend medisch attest van Dr. Ver. VAN. dd. 06.05.2013 dat duidelijk stelt dat er ernstige klachten zijn, met faciale dysmorphieën, mentale ontwikkelingsvertraging en bilaterale radiohumeraal synostose. De geneesheer stelt dat er voorlopig geen etiologische diagnose kan gegeven worden. Door de uitzonderlijke aard van de aandoening is het onmogelijk om een correcte evaluatie te maken. Dit terwijl zij hier de meest gesofisticeerde medische onderzoeken ondergaat. Dat het daardoor onjuist is van de geneesheer om te stellen dat de ziekte niet als levensbedreigend kan beschouwd worden. Het rapport wordt NIET vermeld in de beslissing, noch in het advies van de behandelende geneesheer. Nochtans stelt de dokter dat het zou leiden tot een sterke vermindering van de levenskwaliteit en ontwikkelingskansen van het kind (zie stuk 3 met bijlagen).”.

Verzoekers vervolgen “In de beslissing staat te lezen dat er de medicatie en verzorging in voldoende hoeveelheid beschikbaar is. Dit wordt tegengesproken door de geneesheer die stelt dat deze niet verkrijgbaar zijn. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen, doch valt buiten de context van dit medisch advies.” Het is nochtans de taak van de DVZ-arts om de toegankelijkheid van de zorg te beoordelen (zie ook RvV-arrest nr. 75.052 van 14 februari 2012) (+ disclaimer in voetnoot 2 over Med-COI: “De geleverde informatie is beperkt tot de beschikbaarheid van medische behandeling, gewoonlijk in een welbepaalde kliniek of gezondheidsinstelling, in het land van herkomst; er zijn geen gegevens bij over de toegankelijkheid van de behandeling in haar woonplaats). Nochtans steekt in het rapport van 06.05.2013 een bijlage van USDOS beschikbaar in ecoinet waarin duidelijk staat dat kinderen en zeker kinderen met een handicap zeer kwetsbaar blijven en onvoldoende zekerheid en ondersteuning kunnen krijgen in Afghanistan.”.

Verzoekers verklaren tevens “In de bestreden beslissing gaat men er van uit dat mijn verzoekers kunnen gaan werken en dat zij opvang zullen krijgen van familie. Dat dit veronderstellingen zijn en geen feiten waarvan de FOD BINNENLANDSE ZAKEN uitgaat. Dat deze veronderstellingen geen redelijke feitenbasis hebben. Dat men bijvoorbeeld niet er kan van uit gaan dat zoveel jaren na hun vertrek iedereen van hun familie daar nog woont en in leven is. Dat bovendien het zelfs niet eens overwogen wordt dat deze familieleden hen niet kunnen of willen helpen, zo zij daar nog zouden wonen. Dat aan de zorgvuldigheidsplicht niet voldaan is. Mijn verzoeker heeft geen recht op gratis medische tussenkomst en moet kunnen terugvallen op sterke familiale steun, hetgeen niet het geval is (zie IOM fact sheet Afghanistan)”. Verzoekers citeren bepaalde stukken.

2.2. Verweerder voert in zijn nota met opmerkingen aan dat *“het medisch attest waarnaar verzoekende partij verwijst werd toegevoegd aan haar medische regularisatieaanvraag van 12 augustus 2013, doch onontvankelijk verklaard werd daar het meer dan drie maanden oud was. Er diende derhalve geen rekening mee gehouden te worden bij het onderzoek van haar medische aanvraag die ingediend werd op 15 mei 2009, daar alleen actualisaties die betrekking hebben op die aanvraag in het advies worden besproken.”* Verweerder verklaart verder: *“De Raad is in het kader van de wettigheidsstoetsing niet bevoegd om het oordeel van het bestuur over te doen. De Raad is in het kader van haar marginale*

toetsingsbevoegdheid louter bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RW 29 maart 2012, nr. 78 303). (...) Verzoekende partij gaat met haar betoog voorbij aan de inhoud van het advies van de ambtenaar-geneesheer d.d. 9 oktober 2013, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing, en aan haar werd ter kennis gebracht. De ambtenaar-geneesheer stelde dat vanuit strikt medisch standpunt een terugkeer naar het land van herkomst of het land van verblijf geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien voor de ingeroepen aandoening geen behandeling bestaat. Aangezien er geen curatieve behandeling bestaat voor een dergelijk probleem is het risico op aantasting van de fysieke integriteit eigen aan het natuurlijk verloop van het probleem, dit ongeacht de plaats van verblijf. Evenmin kon hij een direct levensbedreigend karakter van de aandoening vaststellen. Op basis van die gegevens stelde hij enerzijds dat het dossier niet toelaat het bestaan van een graad van ernst, ex artikel 3 EVRM vast te stellen. Anderzijds stelde hij dat "tevens" geen sprake is van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij het ontbreken van een adequate behandeling in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf, zodat geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1 van de wet van 15 december 1980. Verzoekende partij gaat met zijn betoog voorbij aan de concrete feitelijke en juridische motivering van de bestreden beslissing. Hij maakt niet duidelijk om welke juridische reden een onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst zou moeten worden gevoerd in het licht van het feit dat geen curatieve behandeling bestaat voor de aangeboren aandoening van haar kind. De ambtenaar-geneesheer maakte duidelijk dat de patiënt is aangewezen op de gratie en mantelzorg van verzoekende partij. Verzoekende partij maakt niet duidelijk waarom het oordeel van de ambtenaar-geneesheer dat het ontbreken van behandeling niet kan leiden tot een onmenselijke of vernederende behandeling, kennelijk onredelijk is, of strijdig met artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

2.3. Waar verzoekers in het derde onderdeel van het middel in het algemeen verwijzen naar "het beginsel van behoorlijk bestuur", stelt de Raad vast dat zij niet aangeven welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zij precies geschonden achten. In deze is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de eerste bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.6. De bestreden beslissing steunt op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, "zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen".

Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen”.

2.7. In casu steunt de bestreden beslissing op het medisch advies van de arts-adviseur van 9 oktober 2013. Er wordt er naar verwezen en er wordt vastgesteld dat de voor verzoekende partijen aangehaalde medische elementen “niet weerhouden konden worden”. Vervolgens stelt de bestreden beslissing:

“Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)”.

Daarbij wordt nog uitdrukkelijk toegevoegd: *“De huidige beslissing betreft de aanvraag 9ter d.d. 15.05.2009, die betrekking heeft op de medische toestand van R., B.. Betrokkenen hebben echter na de indiening van de aanvraag medische attesten voorgelegd op naam van S., Z.; deze laatste kunnen niet in overweging genomen worden in het kader van de huidige beslissing. Het staat betrokkenen echter vrij een nieuwe aanvraag conform art. 9ter in te dienen opdat deze medische elementen op naam van S., Z. eveneens in overweging zouden genomen worden”.*

2.8. Het betrokken advies van de arts-adviseur van 9 oktober 2013 bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat deze na consultatie van de medische attesten aangaande R.B. tot het volgende besluit kwam:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.05.2009. Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

- Verwijzend naar de medische attesten d.d. 15.04.2009, 16.04.2009 en 05.06.2009 van de hand van Dr P. L., neuropediater, waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan een polymalformatief syndroom met bilaterale synostose van de voorarmen.

- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 21.12.2010 van de hand van Dr. D. I. en Dr. N V. D. A., genети waarin de differentiële diagnose gesteld wordt tussen medicatiegebruik tijdens de zwangerschap of genetische afwijking. De aandoening wordt omschreven als radiohumeraal synostose bilateraal met contracturen van de ellebogen, waarnaast ook faciale dysmorphieën.

- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 04.09.2012 van de hand van Dr. V. Va., kinderneurologe, waaruit blijkt dat aan de elleboogcontracturen niet te verhelpen valt en dat er tevens een ontwikkelingsvertraging is.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de

kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt dat de beschreven polymalformatie met ontwikkelingsvertraging actueel geen reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. Deze aandoening is een stabiel gegeven waarvoor geen behandeling bestaat. Betrokkene is aangewezen op de gratie en mantelzorg van de ouders. Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

2.8.1. Verzoekers bekritisieren in wat als een eerste onderdeel van het middel kan worden beschouwd het feit dat de arts-adviseur zich voor zijn advies steunt op onvolledige informatie terwijl verzoekers intussen een "aanvullend medisch attest van Dr. Ver. VAN. dd. 06.05.2013" hebben neergelegd wat leidt tot conclusies die "echter compleet in tegenstrijd [zijn] met het medisch attest en het aanvullend medisch attest van Dr. Ver. VAN. dd. 06.05.2013 dat duidelijk stelt dat er ernstige klachten zijn, met faciale dysmorphieën, mentale ontwikkelingsvertraging en bilaterale radiohumerale synostose. De geneesheer stelt dat er voorlopig geen etiologische diagnose kan gegeven worden. Door de uitzonderlijke aard van de aandoening is het onmogelijk om een correcte evaluatie te maken. Dit terwijl zij hier de meest gesofisticeerde medische onderzoeken ondergaat. Dat het daardoor onjuist is van de geneesheer om te stellen dat de ziekte niet als levensbedreigend kan beschouwd worden. Hat rapport wordt NIET vermeld in de beslissing, noch in het advies van de behandelende geneesheer. Nochtans stelt de dokter dat het zou leiden tot een sterke vermindering van de levenskwaliteit en ontwikkelingskansen van het kind (zie stuk 3 met bijlagen)." Volgens verzoekers is het duidelijk dat de arts-adviseur niet alle informatie betrokken bij zijn analyse.

2.8.2. Te dezen dient erop te worden gewezen dat uit artikel 9ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het aan de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen toekomt om alle inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De bewijslast ligt dus bij de aanvrager. Hieruit dient redelijkerwijs te worden afgeleid dat het de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen ook toekomt om de verwerende partij op de hoogte te houden van de stand van zaken inzake zijn ziekte of pathologie en bijbehorende behandelingen (cf. RvS 24 augustus 2012, nr. 8945 (c)). Dit is zeker het geval gezien de duur van onderhavige aanvraag. Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift niet nader omschreven "1. Medische attesten met bijlagen en 2. Identiteitspapieren". In feite betreffen de documenten onder punt "1." het verzoekschrift ingediend bij de tweede regularisatie aanvraag van 12 augustus 2013 met een eerste bladzijde van een onvolledige brief van een thuisbegeleider die niet nader genoemd wordt en (niet genummerde, noch nader geciteerde) medische getuigschriften die blijken te dateren van 20 september 2010, 21 december 2010, 28 maart 2011, 26 juli 2012, 22 augustus 2012.

2.8.3. Men kan van de gemachtigde niet verwachten dat deze voor het nemen van een eindbeslissing telkens contact laat opnemen met de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen of diens raadsman of diens dokters om na te gaan wat diens actuele medische toestand ondertussen precies is en welke actuele behandelingen er precies gevolgd worden. De zorgvuldigheidsplicht voor de overheid, waarop verzoekende partij zich beroept, berust ook op hen (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het blijkt niet, en verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk, dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen, noch dat zij hieromtrent onwetend was, te meer nu ze wel stukken over S.Z bijbrachten waarover het advies van de arts-adviseur van 9 oktober 2013 nog uitdrukkelijk stelt: "De huidige beslissing betreft de aanvraag 9ter d.d. 15.05.2009, die betrekking heeft op de medische toestand van R., B.. Betrokkenen hebben echter na de indiening van de aanvraag medische attesten voorgelegd op naam van S., Z.; deze laatste kunnen niet in overweging genomen worden in het kader van de huidige beslissing. Het staat betrokkenen echter vrij een nieuwe aanvraag conform art. 9ter in te dienen opdat deze medische elementen op naam van S., Z. eveneens in overweging zouden genomen worden".

Het kwam derhalve aan verzoekende partij toe om zelf zorgvuldig te zijn en indien de beoordeling van de aanvraag om verblijfsmachtiging uitblijft, de verwerende partij spontaan documenten voor te leggen. Dit oordeel dringt zich des te meer op aangezien verzoekende partij blijkens het administratief dossier wel een tweede medische regularisatie op basis van artikel 9ter heeft ingediend die gezien het standaard medisch getuigschrift ouder was dan drie maand, onontvankelijk werd verklaard. Indien

verzoekende partij had gewenst dat het aanvullend medisch attest van Dr. Ver. Van. van 6 mei 2013 met "bijlage van USDOS" inzake de behandeling in het land van herkomst bij de beoordeling van de eerste aanvraag tot medische regularisatie werd meegenomen, dan had ze dit uitdrukkelijk moeten aangeven. Dit is niet het geval. Integendeel, verzoekende partij heeft er zelf voor gekozen op 12 augustus 2013 een tweede verblijfsmachtiging om medische redenen in te dienen op basis van dit aanvullend medisch attest van Dr. Ver. Van. van 6 mei 2013 met "bijlage van USDOS" en het niet toe te voegen aan de eerste aanvraag van een verblijfsmachtiging om medische redenen niettegenstaande de Raad bij arrest van 29 augustus 2013, nr. 108.722 de ongegrondheidsbeslissing inzake de eerste medische regularisatieaanvraag van verzoekende partijen van 15 mei 2009 vernietigde.

Tevens stelt de Raad vast dat de arts-adviseur in zijn advies van 9 oktober 2013 uit de voorgelegde medische attesten, waaronder het "Certificat Médical Circonstanciee van dokter P. L.. van 5/6/09 en het medisch attest van dokter V. Va. van 4/9/2012", heeft geconcludeerd dat de aandoening van B. R. actueel geen ziekte is "zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel". De arts-adviseur stelde immers vast dat de aandoening een "stabiel gegeven" is "waarvoor geen behandeling bestaat zodat verzoekers vermelding van "aanwezige en toegankelijke medicatie en verzorging", en het citaat inzake medische tussenkomst uit een "IOM fact sheet Afghanistan", feitelijke grond mist. Het advies van 9 oktober 2013 besluit uitdrukkelijk "Betrokkene is aangewezen op de gratie en mantelzorg van de ouders. Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst". De eventuele behandeling en opvolging in het land van herkomst werd aldus wel onderzocht. Aldus kan geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden aangenomen.

2.8.4. Waar verzoekers nog stellen dat "In de bestreden beslissing gaat men er van uit dat mijn verzoekers kunnen gaan werken en dat zij opvang zullen krijgen van familie", kan dergelijke overweging niet uit de bestreden beslissing blijken zodat dit verweer evenmin in feite gegrond is.

2.8.5. Ten slotte neemt de Raad aan dat waar het verzoekschrift nog stelt "Door zijn verblijf in het buitenland is mijn verzoeker niet in orde met het OMS-systeem. Als Tsjetsjeen is hij trouwens persona non grata in de Russische Federatie.", dit berust op een materiële vergissing.

2.9. Het eerste en tweede onderdeel van het middel zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK